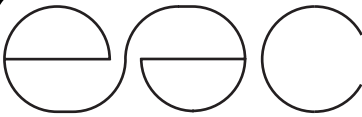

EAC

Expat-art Centre / EAC

Näitus mis toimub igal pool, igal ajal, igaühega.

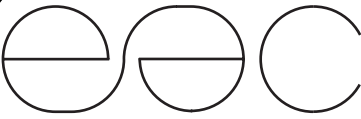
EA C on näitus, mis leiab aset siis kui näitusepaik, mis teda võõrustab on suletud, kahe näituse vahel, perioodil ühe näituse sulgumisest järgneva avamiseni. EAC toimub institutsioonile kalendrilistel, finantsilistel, remondi tõttu või muudel põhjustel peale surutud tegevusetuse perioodil.

EA C-l on kõik näitusele omased parameetrid, vahetusse satuvad vaid kasutatav ruum ja puuduv ruum (non-pace). Näituse vorm on samaaegselt nii näitus ühel ajahetkel kui näitus ühest ajahetkest; aegade vahel, muunduva ruumi ja näituse vahel.

Ian Wilson'i teos "There was a discussion / Toimus diskussioon" võiks tähendada sõnasõnalt skismi, seda vahemikku aja ja näituse vahel - kui mööduva diskussiooni tulemust. Ühendades mitmeid kontiinumeid, nagu diskussiooni kahe näituse vahel, mis sellesse pausi on sisse kirjutatud või kõiki Wilson'i karjääri jooksul peetud diskussioone, sest 1968-ndal aastal deklareeris ta, et tema diskussioonid ongi tema kunst. Sellest kahevahel olekust saab kunsti tootmise sotsiaalne ja demokraatlik õhuauk, toomaks elu majanduslike näitajate jäikusesse.

EA C ei arvesta vaid ühe institutsiooni tavapärase ja ettemääratud näituste plaaniga, vaid kogu institutsioonaalse süsteemiga. EA C on moduleeritav, varieeritava pikkusega näitus mille reaalsus paikneb lõpmatus geograafias ja lõpmatus ajas ; EAC on nii näituseplaanide negatiiv kui ka varem kasutamata aja akumulatsioon.

"Exhibition like Moon / Näitus nagu Kuu" (2004), kasutades siinkohal Shimabuku kaastöö pealkirja, on EAC näitus, mis peegeldab kuu liikumist. Empiirilise usu kohaselt, et me kõik näeme ka järgneval ööl kuud, on sellel näitusel olemas potentsiaal viibida samal ajal maakera igas kandis muutudes nii kõikjal viibivaks, olles kohal igal ajal ja kõigile inimestele. See kordab kajana Brian Eno teost "2nd Virtual Dream Bells/ 2. virtuaalsed unistuste kellad", mida ta kirjeldab kui "ennast iseloovat kunstiteost, mis rändab mööda maailma ; see on neljast juhuslikust noodist koosnev muusikateos mis on osa generatiiv-

sest partituurist ning mille reaalsus seisneb vaid EA C kasvava arengu terviklikkuses.

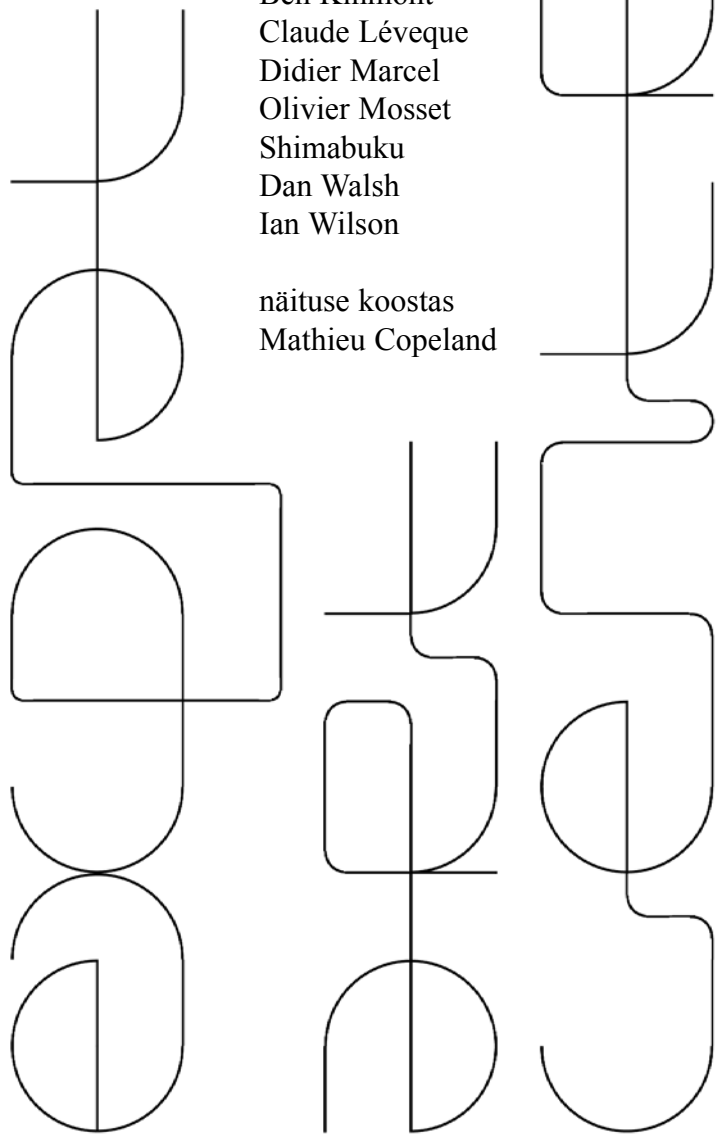
EA C tulem on lihtsasti identifitseeritav- näitus on kui institutsiooni ei ole. Seetõttu on ta sel kujul olemas vaid kunstnike spetsifiliste tööde kaudu, tööd toidavad näitust ja vastupidi, luues nii aluse pidevale liikumisele. Näitus ajast ilma kuupäevadeta, näitus ruumist ilma kohata.

Pierre Huyghe võtab taas kasutusele aja ja koha mõiste, iseloomistades hetke mil näitus aset leiab. Igas kohas vabastatakse kohaliku ajalehe esikaas kogu sisust, jäävad vaid näituse toimumise kuupäevad ja koht, mida saab tuletada ajalehe nimest. Kui Pierre Huyghe modelleerib näitust defineerivaid jääke (aeg ja koht) teoses " This isn't it / See pole see " (2004), siis Ben Kinmont jätab institutsioonile väid jälje sellest, et sündmus on toimunud. Publikul palutakse end kirja panna, et tellida fotosid kõigist toimunud ja toimuvatest näitustest. Seega ainult Pierre Huyghe'i ajaleheartiklite kogumise ning Ben Kinmont' trükiarvu kasvu kaudu ilmnevad koht ja aeg, mis seda näitust konstitueerivad.

Käsitledes monokroomi, märki ja motiivi võrdsväärsena, mõistab Olivier Mosset maali keskkonnas maali eitusena. Paigutades kaks erinevat tüüpi tooli üksteise otsa keskkonnas, mis eitab ruumi, loob Didier Marcel abstraktse joonise ning maketi suletud institutsioonist. Oma teosega "Elise Van Elise" (2004) tekitab Claude Lévêque näitust "ühendava faktori". Nappide vahenditega esitab Lévêque ruumi kunstlikku taasloomist.

Dan Walsh'i meeter korda meeter klaasist teos mõraneb aja möödudes aga ometi jääb ta igaveseks kestma, sest mõranedes ja kadudes iga EA C toimumise järel, luuakse ta järgmises kohas uuesti. Ta kaob, et jääda igaveseks püsima. See kombineerituna tema olemusliku läbipaistvusega pakub ilusa paralleeli näituse, mille eksistentsi määravad kaks ajahetke, haprusest ja peenusest

Mathieu Copeland

kunstnikud
 Brian Eno
 Pierre Huyghe
 Ben Kinmont
 Claude Léveque
 Didier Marcel
 Olivier Mosset
 Shimabuku
 Dan Walsh
 Ian Wilson

näituse koostas
 Mathieu Copeland

muséearcontemporainlyon

EESTI KULTUURKAPITAL

20.12.2004-12.01.2005

Tallinna Kunstihoone/ Tallinn Art Hall,
 Vabaduse väljak 6, 10146 Tallinn, tel: 644 28 18, www.kunstihoone.ee // e-mail: anders@kunstihoone.ee

